ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಖ್ಯಾನ

• ವಸುಧೇಂದ್ರ

ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಸತು, ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಸವನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿದೆ ಎಂತಲೋ, ಕೆಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂತಲೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಖಾಸಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗೆಳೆಯರು "ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಈ ಊರಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ಮುಂಬಯಿ ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಾದರೆ ನಗರ ಬೆಳೆಯಲು ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬದಿ ಕಡಲು. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರಿಗ್ಯಾಕೆ ಆ ಕೋಳಿ ಗೂಡಿನ ಮನೆಗಳು" ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ, ನನ್ನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಖಾಸಾ ಗೆಳೆಯರು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಅನ್ನುವುದು ನುಂಗಲಾರದ ಸತ್ಯ. ದೇಹದ ಸುತ್ತ ಹಬ್ಬುವ ಸರ್ಪಹುಣ್ಣಿನ ಹಾಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ರಿಂಗ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾರತ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುವ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಾನನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಹೋಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಹುತ್ತಗಳು ಒಡಮೂಡಿರುವುದು ಕಂಡಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ಬಯಸುವವರು, ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು – ತಕ್ಕುದಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೊನೆಗೂ ಇದು ಅವರವರ ರುಚಿ, ಜೇಬಿನ ಆಳ, ಬದುಕಿನ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು . ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನವರು , ಸಾಮೂಹಿಕ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಿತ ಬದುಕು ಬಯಸುವವರು ಮತ್ತು ನೀರು–ವಿದ್ಯುತ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ತಲೆನೋವು ಬೇಡವೆನ್ನುವವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಾಸ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ.

ನಾನು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಐಟಿಯವರೇ ತುಂಬಿರುವ ೩೫೨ ಬಿಡಾರಗಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕೀರ್ಣವಿದು. ಕನ್ನಡಿಗರು ಕಡಿಮೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದವರು ಮತ್ತು ತಮಿಳಿನವರು ಜಾಸ್ತಿ. ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಜನರು ವಾಸಿಸುವ ಈ

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಹೌಸ್ ಕೀಪಿಂಗ್‌ನವರು, ಅಡಿಗೆಯವರು, ಮನೆಗೆಲಸದವರು, ಡ್ರೈವರುಗಳು, ಆಯಾಗಳು, ಇಸ್ತ್ರಿಯವರು, ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯವರು, ಹಾಲು–ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯವರು–ಹೀಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನದೇ ಆದ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದಂಪತಿ, ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಸಾದ ತಂದೆ–ತಾಯಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ವಯೋಮಾನದವರೂ ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟಾಣಿ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮೊನ್ನೆ ಹೋಟೆಲ್ ಬಳಿ ಘನ ಗಂಬೀರವಾಗಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ "ಅಂತೂ ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆಮಾರು ಬಂತು" ಎಂದು ನಕ್ಕಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೇ ವಿಷಾದವಾಗುವಂತೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ 'ವೈಕುಂಠ ವಾಹನ' ಬಂದು ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಯಾಹೂ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು ಬಂದರೂ ಅವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಗೊಂದಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗಲೇ ಒಂದೆರಡು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗಳೂ ಜರುಗಿ, ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಹಲವು ವಿಚ್ಛೇದನಗಳೂ ನಡೆದು ಒಂಟಿ ಜೀವಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಮೈದಾನದಷ್ಟು ಜಾಗವನ್ನು ಖಾಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಐದರಿಂದ ದಿನಚರಿ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುರಕ್ಷಿತ ವಲಯದೊಳಗೆ ಈ ಮೈದಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡರವರೆಗೂ ವಾಕಿಂಗ್ ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಅಪ್ಪ ಅಥವಾ ಅಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ಮನಮೋಹಕ ವಾದದ್ದು. ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನ ಮಗುವಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆಯಬೇಕು, ಮೇಡಂಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು– ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಾಹನವೇರಿಸಿ, ವಾಪಾಸು ಬರುವಾಗ ಯಾವ ಅವಸರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರೊಡನೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು, ಒಂದೆರಡು ಸುತ್ತು ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಗೃಹಿಣಿಯರು ಮನೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆಲಸದವರ ದಂಡು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂಟು ದಾಟುತ್ತಲೇ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಾರುಗಳು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅಂತಹ ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಾಸಿಪ್, ಟೆಲಿವಿಜನ್, ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತು, ಹೌಸ್ ಕೀಪಿಂಗಿನವರ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ನೂರಾರು ಮಕ್ಕಳು ಈ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಆಡಲು ಶುರುವಿಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಕೇಕೆ, ಓಟ, ಆಟ–

ಕಣ್ಣಿಗೊಂದು ಹಬ್ಬ. ಹಿರಿಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದರೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಜನ ಆಟ–ವ್ಯಾಯಾಮ– ಈಜುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳ ಟಿವಿ ಸದ್ದುಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮೇಳೈಸಿ ದಿನ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೈವೆಸಿ ಬಯಸುವವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರಬಾರದು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ, ಕಾರಿಡಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಜಿಪ್ ಹಾಕಿರುವುದು ಮರೆತದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರೆ, ನೂರಾರು ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಜನ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮನೆಯ ಕೆಮ್ಮು ಸದ್ದು, ಯಾರದೋ ಯುಟಿಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳು, ದೂರದ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಲೊಚಕ್ಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ಮುತ್ತು, ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿದ್ದಂತೆ ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಮೇಲಿನ ಮನೆಯ ಫ್ಲಷ್, ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಒಳ ಚಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವ ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಹುಡುಗರು– ಎಲ್ಲಾ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳಿಗೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಲ್ಯಾಪ್ ಟಾಪ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ, ಬ್ಲೂ ಟೂತ್ ಎನೇಬಲ್ ಮಾಡಿದರಾಯ್ತು– ಹತ್ತಾರು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇವರುಗಳು ಕೂತ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಜಿಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯವಾದ ಗೆಳೆಯನ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ, ಅವನ ಬಾಲ್ಕನಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಟೀವಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದೆ. ಅವನು ಹುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿ "ನೀವು ನೋಡೋದೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ" ಅಂದಿದ್ದ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೌಪ್ಯಗಳು ಬಟಾಬಯಲಾದರೂ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನು ಯಾರನ್ನೋ ತನ್ನ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಹೆಣವನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಫ್ರೀಜರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ!!

ಅದ್ಯಾಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಆಧುನಿಕ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಇಡುವ ಉಮೇದು. ಆ ತರಹದ ಹೆಸರುಗಳಿಟ್ಟರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವವರ ಅಂಬೋಣ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎವರ್ ವ್ಯೂ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ವಾಹನ ದಟ್ಟಣೆಯ ರಸ್ತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸೆವೆನ್ ಹಿಲ್ಸ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನೊಳಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟೆ ನೀರು ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಲೇಕ್‌ಸೈಡ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ನೋಡಿದರೆ, ನೂರಾರು ಜನರು ಬಹಿರ್ದಶೆಗೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ!

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಲ್ಡರ್‌ಗಳು ಶ್ರಮವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕೀರ್ಣದ ಹೊರ ನೋಟದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ, ಹೊರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಚ್ಚುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಣ್ಣ, ರೂಪ, ನೋಟ– ಎಲ್ಲವೂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯೋಚಿಸಿದಂತೆಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ಟಿವಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿನ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬರೀ ಕೇಬಲ್ ಟಿ.ವಿ.ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು (ಕೇಬಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ, ಹೊರಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೊಳವೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿತ್ತು.) ಮಲೇಶಿಯಾದಲ್ಲಿಯಂತೂ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಣಗಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸಬರು ಸಂಕೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗು ಹಾಕಿದ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳು ಕಂಡರೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವರ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು.!

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಂಡರೂ ಬಿಡಿ ಮನೆಯ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅಯ್ಯಂಗಾರಿ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ನಾಲ್ಕನೇ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು, ಗೃಹಪ್ರವೇಶದ ದಿನ ಜೀವಂತ ಹಸುವನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಗಿ ಲಿಫ್ಟನ್ನು ಸೆಗಣಿ, ಗಂಜಲದಿಂದ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಾರದ ಅನುಭವ. ಟೆರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಈಜುಕೊಳವನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಬೊನ್ಸಾಯಿ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು . ನಾಯಿಯನ್ನು ಇಡೀ ದಿನ ಐದನೆಯ ಮಹಡಿಯ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಅದು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುವವರನ್ನೆಲ್ಲಾ 'ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿರೋ...' ಎಂಬಂತೆ ಆರ್ತ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಗಳುವುದನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ರಂಗೋಲಿಯನ್ನು ಹೌಸ್‌ಕೀಪಿಂಗ್‌ನವರು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಿ ಸಾರಿಸಿ ಬಿಡುವ ಗಲಾಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ. ರಥಸಪ್ತಮಿಯ ದಿನ ಗೊಬ್ಬಿಳ್ಳುಗಳ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಯಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ, ಲಿಫ್ಟ್ ಮುಂದಿನ ಗ್ರಾನೈಟ್ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಪ್ಪು ಮಾಡುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು.. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಸೇಲ್ಸ್‌ಮೆನ್‌ಗಳು, ತರಕಾರಿ–ತಿಂಡಿ–ತಿನಸುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಬೀದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಕೊನೆಗೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ

ದಿನ ಗಂಗೆತ್ತಿನ ಮೇಳವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿತಪಿಸುವವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು. ಮನೆ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ದಿನ ಹಂದರ ಹಾಕುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಕೆಲವರು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ತುಳಸಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿತ್ತಲಿನ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ 'ಗೋಳೋ' ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾಳೆ!

ಈ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಿದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲಿಗಳಿದ್ದವು. ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಹೆಗ್ಗಣ ಗಾತ್ರದ ಇಲಿಗಳವು. ಬಹುಶಃ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಲವೊಂದು ನಗರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತತ್ತರಿಸಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಶರಣಾಗಿರಬೇಕು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆ, ಈ ಇಲಿಗಳು ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಇಡೀ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಿಲ ತೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಈ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕೆದರಿ ಕೆದರಿ ತಮ್ಮ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮೊಂಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ವಿಷಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ, ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು, ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅಸುನೀಗಿ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಈಗಂತೂ ಇಲಿಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶತ್ರು ನೆಲವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ!

ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಯರ್ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಾಲಿನ ಚೀಟಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಪಾಕೇಟುಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಎರಡಕ್ಕೆ ಚೀಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಂದೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿನ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರು ದೂರಿತ್ತರೆ, ಅವರು ತಾವು ಖಂಡಿತಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಲನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹುಡುಗರು ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದಕ್ಕೆ ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನರ ಮನೆಯವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಇಡೀ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಿ.ಸಿ. ಟಿ. ವಿ. ಅಳವಡಿಸಿದರು. ಸದ್ದುಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಕೋತಿಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ಬಂದು ಹಾಲಿನ ಪಾಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾವ ಹಣ್ಣಿನ ಮರದ ಆಸೆಗೆ ಅವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವೊಂದು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಾಲಿನ ಪಾಕೇಟಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯವರು ಈಗ ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೋತಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದರೆ ಸಾಕು, ತಕ್ಷಣ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕಪಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ವಾನರ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೂ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ!

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವವರು. ದೇಶ– ವಿದೇಶ ಸುತ್ತಿದವರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವುದೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿ! ಒಬ್ಬರು ಒಂದು

ಸಲಹೆ ಇತ್ತರೆ ಸಾಕು. ನೂರು ಧ್ವನಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಾಣಲು ಹರಸಾಹಸ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾಹೂ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇ-ಮೇಲ್, ಮೆಸೇಜ್, ವೀಡಿಯೋಗಳೆಂಬ ಕತ್ತಿ, ಗದೆ, ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಚಂದಾವನ್ನು ಈ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಒದ್ದಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮನೆಗಳ ಯಜಮಾನರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಭೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಯಮ. ಇದೊಂದು ಮಾತ್ರ ಆ ದೇವರಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ನೂರು ಇ-ಮೇಲ್ ಕಳುಹಿಸುವ ಈ ಆಧುನಿಕ ಯಜಮಾನರು, ಐದು ನಿಮಿಷ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಸಮಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ದುಡಿಯುವ ಈ ಕಷ್ಟಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅನುಕಂಪ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾರ ಸಮಯವೂ ಸಿಗದೆ, ಹೇಗೆ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಫೀಸ್ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒದ್ದಾಡುವ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅನುಕಂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಹಬ್ಬಗಳಾದ ದೀಪಾವಳಿ, ಹೋಲಿ, ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಹೊಸವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಅವರ ಸಾಧನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಚಿಕ್ಕಾಸನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಸುಲಭದ್ದಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಹಿರಿಯ ಜೀವಿಗಳು 'ಎಲ್ಡರ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್' ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿನನಿತ್ಯ ಇವರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಗದ ಪಾಲಿಕೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಹವಾಲನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಗಣೇಶನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಗಲಿದ ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂಗೀತ ಸಂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಹಾಕಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಟೀಸು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವ ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ನೂರಾರು ಕನ್ನಡೇತರರಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!

ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ನನಗೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಾಗುವ ಯಥೇಚ್ಛ

ನೀರಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಓಣಿಗೆ ಸೇರಿ ಇರುವ ಒಂದು ನೀರಿನ ಕೊಳಾಯಿಯಲ್ಲಿ, ದಿನದ ಯಾವುದೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಸು ನೀರು ಬಂದರೆ, ನಾವು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಹೋರಾಡಿ ನಮ್ಮ ಬಚ್ಚಲ ಮನೆಯ ಹಂಡೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನಲ್ಲಿಗಳಿದ್ದು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮನಸೋ ಇಚ್ಛೆ ನೀರನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹತ್ತು ಹನಿ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದರೂ ಸಾಕು, ಫ್ಲಷ್ ಮೂಲಕ ಹತ್ತು ಲೀಟರ್ ನೀರು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರುಗಳು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಗಿಡ–ಗಂಟೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ನೀರು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಸಂಕಟದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಬರುತ್ತದಂತೆ! ಮನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೆಂಗಸರು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ತಮ್ಮ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮಾಷೆಯೆಂದರೆ ಇವರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನೀರನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಮಿತವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರನ್ನು ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ!

ಆಶಯ

ಇಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ, ವರ್ಗ ಆಧಾರಿತ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷಿಯನ್ನು ಸ್ವಉದ್ಯೋಗ ಎಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತ ನಗರಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಸೆಟ್ಲ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಮಹಾನಗರಗಳು, ಉಪನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭೂಮಿ, ಮನೆ, ನೀರು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ , ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜನಸಾಗರ ನಗರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಕೊರತೆ, ಭದ್ರತೆಯ ನೆಮ್ಮದಿ ಮುಂತಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಗಗನಮುಖಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಂಟಿ ಮನೆಯ ಬದಲು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದು ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಸುದೇಂದ್ರರ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಖ್ಯಾನ ಪ್ರಬಂಧ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಜಾತಿ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಮಿಲನ ಜಾಗವಾಗಿರುವ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಮಾನವನ

ಪ್ರೈವೆಸಿಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೆ
ಪ್ಯಾಷನ್ ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂ
ಅನಿವಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ
ಮಿಶ್ರಿತ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ಶೈಲಿಂ
ವಸುಧೇಂದ್ರದ 'ವರ್ಣಮ

ವಸುಧೇಂದ್ರ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂ
ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವ
ಮತ್ತು IISc ಬೆಂಗಳೂರಿ
ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯ

ಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ಷೇ
ಹಲವಾರು ಮರುಮುದ್ರಣ
ಮುದ್ರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಇ
'ಗೇ' ಜೀವನದ ನೋವು ನ
ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ

ಇವರ ಕಥಾಸಂಕಲನ
ಮೋಹನಸ್ವಾಮಿ; ಕಾದಂಬರಿ
ಅಂದ್ರೆ ನಂಗಿಷ್ಟ, ರಕ್ಷಕ; ಅನುವ
ಕತೆಗಳು); ವಿಜ್ಞಾನ– ಇ–ಕಾ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅ
ಮಾಸ್ತಿ ಕಥಾ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಡಾ.
ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವಸುದೇವ ಭೂಪಾ
ಸೇಡಂನ 'ಅಮ್ಮ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮ
ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ
ಬರಹಗಾರರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟವ

ಚಾರಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿ
ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ತಾಂಜಾ
ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟಿಬೇಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೈ
ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ಕ್ವಾಷ್ ಆಟವನ್ನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.
ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಬ

ಪ್ರೈವೆಸಿಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ನಗರ ಜೀವನದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಇಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ವಸುಧೇಂದ್ರದ 'ವರ್ಣಮಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ವಸುಧೇಂದ್ರ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಡೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ವಸುಧೇಂದ್ರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. NITK ಸುರತ್ಕಲ್‌ನಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು IISc ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಎಂ. ಇ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ೨೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಪ್ರವಾಸ, ಓದು ಮತ್ತು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಇವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಲವಾರು ಮರುಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. 'ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆ ನಂಗಿಷ್ಟ' ಎನ್ನುವ ಕೃತಿ ೧೫ ಮುದ್ರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ 'ಮೋಹನಸ್ವಾಮಿ' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನ 'ಗೇ' ಜೀವನದ ನೋವು ನಲಿವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನೂ ಕಂಡಿದೆ.

ಇವರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು– ಮನೀಷೆ, ಯುಗಾದಿ, ಚೇಳು, ಹಂಪಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್, ಮೋಹನಸ್ವಾಮಿ; ಕಾದಂಬರಿ – ಹರಿಚಿತ್ತ ಸತ್ಯ; ಲಲಿತಪ್ರಬಂಧಗಳು – ಕೋತಿಗಳು, ನಮ್ಮಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆ ನಂಗಿಷ್ಟ, ರಕ್ಷಕ; ಅನುವಾದ – ಮಿಥುನ, ಅನಾಥ, ವರ್ಣಮಯ (ಶ್ರೀ ರಮಣರ ತೆಲುಗು ಕತೆಗಳು); ವಿಜ್ಞಾನ– ಇ–ಕಾಮರ್ಸ್; ಬ್ರೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ – ಅದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯ ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುಸ್ತಕ ಬಹುಮಾನ, ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಕಥಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮಾಸ್ತಿ ಕಥಾ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಡಾ. ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಬೆಸಗರ ಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವಸುದೇವ ಭೂಪಾಲಂ ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವರ್ಧಮಾನ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಸೇಡಂನ 'ಅಮ್ಮ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮತ್ತು ಕಥಾರಂಗಂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಛಂದ ಪುಸ್ತಕ' ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಬರಹಗಾರರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಚಾರಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಇವರು ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ತಾಂಜಾನಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಿಲಿಮಂಜಾರೋ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟಿಬೇಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೈಲಾಸ ಮತ್ತು ಮಾನಸ ಸರೋವರ ಚಾರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ಕ್ವಾಷ್ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಇವರು ಕನ್ನಡದ ಇಂದಿನ ಸಾರಸತ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.